

Του Ι. Κ. ΠΡΕΤΣΙΝΤΕΡΗ

Το «Σαββατοκύριακο της αγωνίας» ζουν υπουργοί και υφυπουργοί, «βαρόνοι» και απλοί ιπποκόμοι του ΠαΣοΚ, υποψήφιοι να μπουν στην κυβέρνηση και υποψήφιοι να την εγκαταλείψουν. Ο Πρωθυπουργός φαίνεται αποφασισμένος να τους σπάσει τα νεύρα μέχρι τέλους: δεν κουβεντάζει με κανέναν, δεν

αποκαλύπτει προθέσεις, δεν συζητεί υπουργεία παρ' όλο που όλοι υποψιάζονται ότι έχει την κυβέρνηση έτοιμη εδώ και καιρό. Έτσι, ας πούμε, είδε μεσούσης της εβδομάδας τον κ. Απ. Κακλαμάνη να καταφθάνει στο Μέγαρο Μαξίμου «λόγω επείγοντων θεμάτων κοινοβουλευτικού έργου» αλλά στην ουσία γεμάτος προτάσεις, ιδέες και απόψεις για τη σύνθεση της κυβέρνησης. Τον

άκουσε ευγενικά και τον ευχαρίστησε για τον κόπο του. [Μια κι ο λόγος περί προτάσεων: ο κ. Κ. Σημίτης είχε ήδη ζητήσει προ εβδομάδων από τον κ. Σ. Κοσμίδη έναν κατάλογο μελών της Κοινοβουλευτικής Ομάδας που θα μπορούσαν να αξιοποιηθούν στην κυβέρνηση. Είναι και αυτό μια ένδειξη ότι η σύνθεση της κυβέρνησης στα βασικά της σημεία είναι έτοιμη εδώ και καιρό.

■ Ο Πρωθυπουργός δεν κουβεντάζει με κανέναν, δεν αποκαλύπτει προθέσεις, παρ' όλο που όλοι υποψιάζονται ότι έχει την κυβέρνηση έτοιμη

Η αγωνία των υπουργών πριν από τον ανασχηματισμό

Την Παρασκευή στη Γάνδη ένας υπουργός τηλεφώνησε στον κ. Κ. Σημίτη από την Αθήνα για να τον ενημερώσει ότι η κυρία Βάσω Παπανδρέου δηλώνει πως δέχεται να μετακινηθεί μόνο στο υπουργείο Εθνικής Οικονομίας ή Εξωτερικών. Αντίδραση του Πρωθυπουργού; Χαμόγελασε.

Δεν είναι ότι δεν ακούει. Είναι ότι δεν μιλάει. Ο κ. Κ. Λαλιώτης, ας πούμε, πρότεινε και υποστήριξε ενθέρμως την υποψηφιότητα του κ. Δ. Ρέππα για το υπουργείο ΠΕΧΩΔΕ - κυρίως, λένε, για να απορρίψει μια υποψηφιότητα Χρ. Βερελή. Ο κ. Σημίτης τον άκουσε. Αποτέλεσμα; Μυστήριο. Ο κ. Ρέππας κέρδισε προς το παρόν μια θέση στο Εκτελεστικό, αλλά θα αναγκαστεί να περιμένει ως την Τρίτη το απόγευμα για να μάθει σε ποιο υπουργείο θα πάει.

Όπως ή άλλως το Εκτελεστικό μοιάζει μάλλον ευκολότερη υπόθεση και ουδείς αγωνιά ιδιαίτερα. Πρώτα μονάραστηκαν οι θέσεις μεταξύ πλειοψηφίας και μειοψηφίας (επί οι εκουχρονιστές, τρεις οι «Ακαιοί» συν ο κ. Απ. Κακλαμάνης ως Πρόεδρος της Βουλής) και ύστερα ο κ. Λαλιώτης διεκπεραίωσε τις διαβουλεύσεις με τον κ. Α. Τασχαλιόπουλο για να κυλήσουν τα πράγματα όσο γίνεται πιο ήρεμα - με την εύλογη ελπίδα να ταμπουρώσει ίσως και μερικές ψήφους από τη μειοψηφία στην αυριανή πανηγυρική εκλογή του.

Κανείς άλλωστε δεν περιμένει ριζικές αλλαγές αφού τα νέα πρόσωπα θα είναι, σύμφωνα με τις ενδείξεις, ο κ. Ρέππας, ο επ' ανδραναθά προαγόμενος κ. Μ. Νεοσάκης (ο οποίος «καθάρισε» το συνέδριο με τον καλύτερο δυνατό τρόπο) και μια τρίτη κυρία λόγω πρόσδεσης, κατά πόσο πιθανότητα η κυρία Φώφη Γεννηματά. Την επιθυμία του να συμμετάσχει στο Εκτελεστικό Γραφείο έχει εκφράσει και ο κ. Γ. Παπαντωνίου. Τους υπόλοιπους λίγο-πολύ θα τους έχουμε ξαναδεί.

[Ηθικών διδάγματα. Ο κ. Σημίτης δεν την ξαναπατάει με τους «βαρόνους» που σχεδόν τον έβαλαν να περνάει εξετάσεις κάθε φορά που συνεδριάζαν. Στο νέο Εκτελεστικό θα έχει σαφή και προσωπική πλειοψηφία.]

Στην κυβέρνηση όμως. Εκεί η αγωνία δεν έχει όρια... Υπουργοί...

νε χδεις την απόλυτη βεβαιότητά του ότι διεκδικεί ένα υπουργείο ή δύο υφυπουργεία ή μια θέση αναπληρωτή υπουργού. Η λογική είναι σωστή: πόνταρε σε πολλά νούμερα, κάπου θα κλάσει η μπίλια.

Όπως ή άλλως οι διακινούμενες πραγματικές πληροφορίες είναι ισχνές. Αυτά τα περί «μη-δενικής βάσης», περί «ανανέωσης και συνέχειας» ή περί «μη-αναντικατάστατων και μη-αμε-

ση θέλει να κερδίσει τις εκλογές. Πώς μεταφράζεται αυτό; Γεωγραφική κατανομή των κυβερνητικών θέσεων, ισχυρή εκπροσώπηση της περιφέρειας, όπου πάσχει το ΠαΣοΚ, πολιτική ανάδειξη των υπουργών που σχετίζονται με την περιφέρεια, με πολύ χαρακτηριστική την περίπτωση του υπουργείου Γεωργίας.

Τρίτον, ο Πρωθυπουργός θέλει όλους τους «πρωτοκλασάτους» μέσα στην κυβέρνηση, πλην

σχοιδή και τον κ. Π. Ευθυμίου - αν δεν μιλοκάρει πουθενά άλλο το γαϊτανάκι!

Πέμπτον - και προσοχή στη διατύπωση παρακαλώ, έχει σημασία: «Στο οικονομικό επίπεδο δεν πρόκειται να χρησιμοποιηθούν πρόσωπα τα οποία έδωτο και συμβολικά μπορεί να σηματοδοτούν αλλαγή οικονομικής πολιτικής. Και ασφαλώς όχι πρόσωπα τα οποία έχουν χαρακτηρισίσει την οικονομική πολιτική νεοφιλελεύθερη». Τοσότος επβεβαίωση του παλαιότερου «δόγματος Σημίτη» ότι «όλα τα αλλάζω και όλα μπορούμε να τα αλλάξουμε εκτός από την οικονομική πολιτική». Καλό, ε;

Εκτον, να μην ξεφταλιστούμε με τους Ολυμπιακούς Αγώνες. Φεύγει ο κ. Λαλιώτης από το ΥΠΕΧΩΔΕ και αυτό είναι ήδη ένα πρόβλημα. Όσο κι αν φαίνεται περίεργο το πλέγμα των «ολιμπιακών» υπουργών (όπου οι διάφοροι αρμόδιοι δεν βρίσκονται και στις καλύτερες δυνατές σχέσεις) είναι ένας από τους μεγάλους πονοκεφάλους του κ. Σημίτη.

Εβδονον, θα υπάρξουν ορισμένες διαρθρωτικές αλλαγές στη δομή των υπουργών, αλλά θα είναι μικρές.

Ογδονον (και σημειωτικό), ως σημεία αιχμής του ανασχηματισμού αναφέρονται το οικονομικό επίπεδο, το ΥΠΕΧΩΔΕ, το υπουργείο Μεταφορών και οι Ολυμπιακοί Αγώνες. Δεν ξέρω τι συμπεράσμα βγάξετε, αλλά σίγουρα κάτι θα σημαίνει.

Σήμερα και μια έμετνε. Την Τρίτη το απόγευμα θα πραγματοποιηθεί ο ενωρίτερα προαγγελμένος ανασχηματισμός της ελληνικής πολιτικής ιστορίας. Το ερώτημα προφανώς είναι αν θα αποκτήσουμε και κυβέρνηση.

τακίτητων υπουργών» είναι χλιοειπωμένα και δεν βοηθούν στην απόκτηση υπουργείου ή έδωτο υφυπουργείου - πόσο μάλλον που αυτή είναι μάλλον η τελευταία ευκαιρία για τους περισσότερους να μπουν στην κυβέρνηση πριν από τις επόμενες εκλογές.

Τι μπορούμε να ξέρουμε λοιπόν με σχετική βεβαιότητα; Ορισμένα πολύ απλά και πολύ σαφή πράγματα: Πρώτον, η νέα κυβέρνηση θα έχει σαφείς στόμια ανανέωσης. Πράγμα που σημαίνει σε απλά ελληνικά ότι θα μπουν πολλοί νέοι βουλευτές, κυρίως σε θέσεις υφυπουργών.

του κ. Λαλιώτη φυσικά, που θα αναλάβει τη Χαράδρα Τρακούπη. Σε όλους τους άλλους θα προταθούν κυβερνητικές θέσεις που καθιστούν εμική τη συμμετοχή τους στο κυβερνητικό σχήμα. Ουδείς θα αντιμετωπίσει υποστηρικτικά. Επί των προτάσεων του Πρωθυπουργού όμως ούτε όροι υπάρχουν ούτε προσαρμοζόμενα ούτε διαπραγματεύσεις. Η συμμετοχή όλων στην κυβέρνηση του κ. Σημίτη είναι χρήσιμη αλλά και απολύτως εθελοντική.

Τέτατον, πολλές μετακινήσεις κοσμοκρατών υπουργών στον ορίζοντα. Εξαιρέσεις επιτρέπονται για να επβεβαίωσουν τον κανόνα, με υποψηφίους τον κ. Γ. Παπανδρέου, τον κ. Μ. Χαϊ-

ΓΝΩΜΗ

Να αποφύγει την «παγίδα»

Του Ν. ΝΙΚΟΛΑΟΥ

Ο ΑΝΑΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΣ είναι μεν η κορυφαία στιγμή της προϋπολογιστικής εξουσίας αλλά ταυτόχρονα και η ισχυρότερη απόδειξη της ικανότητας του ηγέτη να αναδιατάξει τις δυνάμεις του ώστε να σιγκροτήσει μια κυβέρνηση αποτελεσματική. Αυτό ακριβώς είναι το ζητούμενο και του μεθοδιστικού ανασχηματισμού. Θα ήταν λοιπόν κρίσιμο λάθος για τον κ. Κ. Σημίτη να προχωρήσει στην ανασύσταση της κυβέρνησης του με άλλα κριτήρια όπως, π.χ., τις κοιμματικές ισορροπίες ή την ενδυνάμωση της αποκαλούμενης εκσυγχρονιστικής ομάδας, αγνοώντας ότι αυτό που πρωτεύει τώρα είναι η επάχυνση του κυβερνητικού έργου για να καλυφθούν έκδηλες καθυστερήσεις σε κρίσιμους τομείς όπως η οικονομία, η υγεία κτλ.

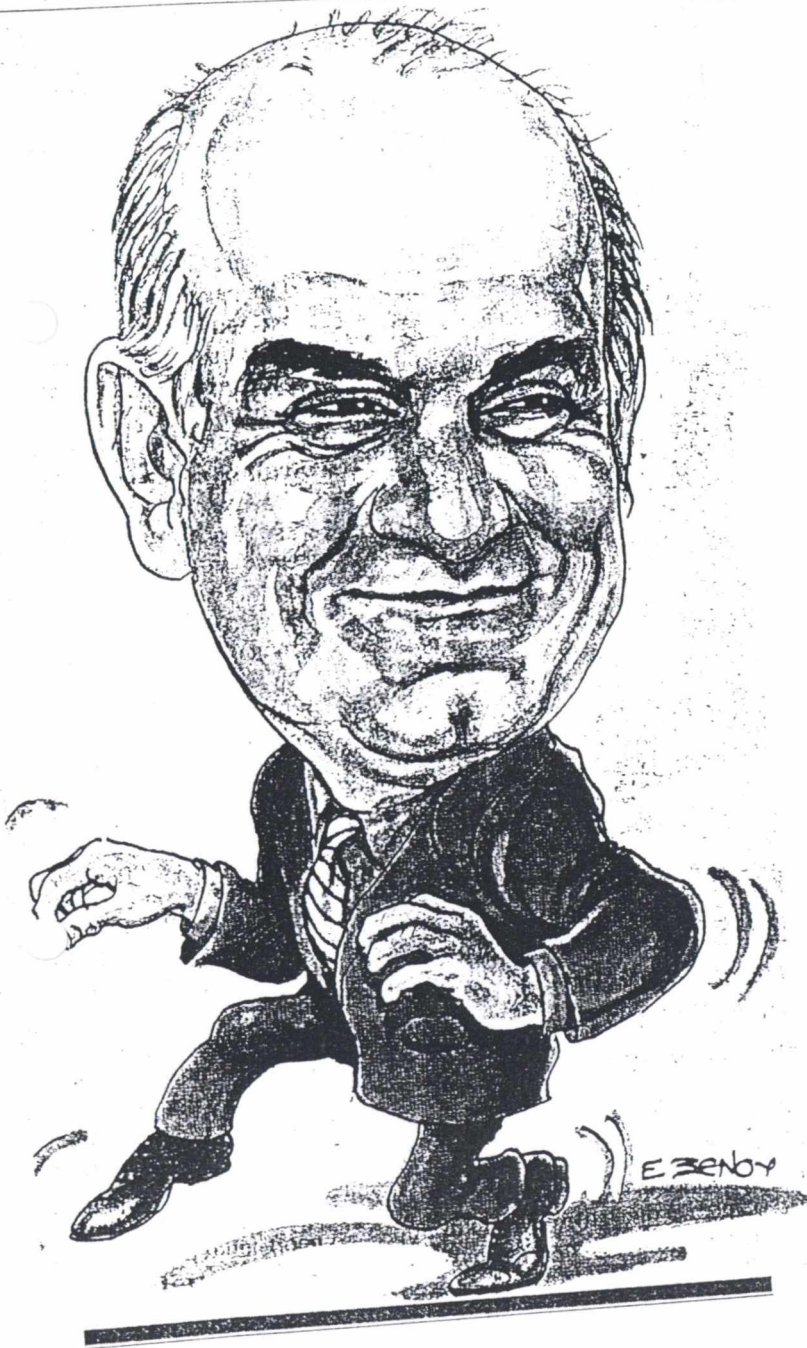
Για να δώσουμε ένα παράδειγμα από τον χώρο της οικονομίας, όλοι θυμούνται ότι στη ΔΕΘ ο κ. Κ. Σημίτης προσκόμισε ως απόδειξη της προόδου ότι τα τελευταία χρόνια η Ελλάδα, σύμφωνα με τα στοιχεία του παγκόσμιου οικονομικού φόρουμ, ανέβηκε στην κλίμακα της ανταγωνιστικότητας από την 42η στην 34η θέση. Προχθές όμως που δημοσιεύθηκε η νέα έκθεση του φόρουμ και δείχνει ότι η θέση της χώρας υποχώρησε δύο σκαλοπάτια, καταβιάνοντας στην 36η, δεν βρεθηκε ένας οικονομικός υπουργός να απαντήσει σε αυτό που επίμονα καταγγέλλουν τον τελευταίο καιρό οι επιχειρηματίες αλλά και οι διεθνείς οργανισμοί. Οι δηλαδή η ανταγωνιστικότητα της χώρας υποχωρεί και η εξέλιξη αυτή είναι ιδιαίτερα επικίνδυνη για μια εύθραυστη οικονομία που μόλις εισήλθε στη ΟΝΕ. Όπως επίσης ουδείς αρμόδιος σχολίασε το γεγονός ότι η Transparency International υποβίβασε την Ελλάδα από την 35η θέση το 2000 στην 42η το 2001 εξαιτίας της άσκησης που έχει πάρει η διαφθορά στον δημόσιο τομέα.

Το νέο οικονομικό επίπεδο λοιπόν, για να περιοριστούμε μόνο στους δύο πιο πάνω τομείς, πρέπει να εγυθθεί γρήγορα και επιτυχήs ιδιωτικοποιήσεις και απελευθερώσεις αγορών των, όπως προχθές μας υπέδειξε ο ΟΟΣΑ αλλά και ο αρμόδιος επίτροπος κ. Πέδρο Σόλμπερ, είναι ο μόνος δρόμος για να βελτιωθεί η ανταγωνιστικότητα της οικονομίας και να πέσει ο δομικός πληθωρισμός. Οι απελευθερώσεις άλλωστε μαζί με τις αποποιήσεις των γραφειοκρατικών διαδικασιών είναι η αποτελεσματικότερη παρέμβαση για να περιοριστεί η διαφθορά που τώρα έχει φουντώσει στις εφορίες, στην πολεοδομία, στα νοσοκομεία και προπαντός στη διαχείριση των κοινοτικών κονδυλίων.

Η προώθηση της ανταγωνιστικότητας, ο περιορισμός της διαφθοράς, η βελτίωση των υπηρεσιών των μεγάλων κρατικών οργανισμών θα είναι μεταξύ των κριτηρίων βάσει των οποίων θα γίνει η επιλογή των νέων υπουργών και ιδιαίτερα των οικονομικών. Οι οικονομικοί παράγοντες και οι αγνοές που από καιρό έχουν καταγράψει βραδυπορίες και απολίμνες της οικονομικής πολιτικής δεν κρίθουν την προτίμησή τους για τον κ. Ν. Χριστοδουλάκη που θα τον ήθελαν επικεφαλής του νέου οικονομικού επιτελείου. Είναι γνωστό επίσης ότι ο Πρωθυπουργός έχει την καλύτερη γνώμη για τον παλαιό συνεργάτη του στο υπουργείο Βιομηχανίας και θα ήταν ίσχυος αν ο κ. Ν. Χριστοδουλάκης αναλάμβανε το υπουργείο Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών.

Από εκεί και πέρα βέβαια υπάρχει και το μέγα θέμα της επανασχηματισμού του ΠαΣοΚ με τη μεγάλη εκλογική του βάση, τους εργαζομένους, πράγμα που σημαίνει ότι η σημερινή απόρροια οικονομική πολιτική των αιθιθών πρέπει να αλλάξει και να αποκτήσει κοινωνική διάσταση. Οι επεξεργασίες του Πρωθυπουργού σε μια τέτοια αντιστοίχιση είναι πολλές και ακούν στα αυτιά πα του κ. Δημ. Τροχαλιόπουλου και της κυρίας Βάσως Παπανδρέου για το ΥΠΕΘ ή του κ. Κ. Σκανδαλιού για το Εργασίας ώστε να ληφεί το ασφαλιστικό.

ΒΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣ

του ανασχηματισμού

Τον δυσκολότερο ρόλο (εν είδει κοινωνικού λειτουργού ή εξομολόγου...) στη διαδικασία προετοιμασίας του ανασχηματισμού είχε ο γενικός γραμματέας του υπουργικού συμβουλίου κ. **Σωκράτης Κοσμίδης**, από τους παλαιότερους και στενότερους συνεργάτες του κ. Κώστα Σημίτη. Δυσπερίγραπτο το τι συνέβη ολόκληρη την περασμένη εβδομάδα στον προθάλαμο του γραφείου του στη Βουλή! Το πολιορκούσαν τουλάχιστον 40 βουλευτές του κυβερνώντος κόμματος, από τους φερέλπιδες που αναμένουν την εισδοχή τους στην

κυβέρνηση, άλλοι για να υπενθυμίσουν απλώς την παρουσία τους και άλλοι για να περάσουν το δραματικό μήνυμα «ή τώρα ή ποτέ». Στους φερέλπιδες προσετέθησαν και οι απέλπιδες: κάπου 15 υφυπουργοί, οι οποίοι, γνωρίζοντας **ότι ο κ. Κοσμίδης είναι ο πλέον προσιτός συνεργάτης του Πρωθυπουργού**, του έκαναν από μία τουλάχιστον επίσκεψη, ώστε από τη στάση του να εικάσουν περί του κυβερνητικού μέλλοντός τους.

Υποθέτω ότι υπό άλλες -ιδανικές - συνθήκες, ο εικονιζόμενος στο σκίτσο της σελίδας κ. **Κοσμίδης** θα προτιμούσε να είχε αποχωρήσει διακριτικά, με ανάλαφρα βήματα, από το γραφείο του - όπως, π.χ., τον παριστά η εικονογράφηση... Αλλά αυτά συμβαίνουν μόνο στα όνειρα. Εκείνος έμεινε εκεί, υπομονετικός και ανέκφραστος, ακούγοντας τους πάντες και γνωρίζοντας εκ των προτέρων ότι την εβδομάδα που θα ακολουθούσε οι περισσότεροι από τους συνομιλητές θα ανήκουν στους πικραμένους...